

The LEGO Foundation

Нові пригоди колобка

Ігрова онлайн-взаємодія
для дошкільнят

Шановні педагоги,

продовжуємо ділитися з вами ідеями ігрових онлайн-зустрічей.

Ми пропонуємо вам орієнтир для проведення ігрової взаємодії, який може бути використаний під час онлайн-комунікації з дітьми і батьками. Усі запропоновані вправи ви можете адаптувати, розширити, поглибити на власний розсуд. Не обов'язково цілісно використовувати запропоновану розробку – ви можете обрати ті частини, які будуть актуальними і цікавими для дітей.

Починаємо грати

Педагог пропонує батькам підготувати до зустрічі м'яч.

Для взаємодії з дітьми педагог має підготувати м'яч для себе та іграшкових тварин (зайця, ведмедя, собачку).

- Педагог вітається з дітьми та дорослими і пропонує підкинути та піймати м'яч і всім разом сказати «Привіт!».
- Педагог запрошує дітей на віршовану руханку з м'ячем (*педагог промовляє слова та пропонує разом виконувати рухи та дії*):

Дівчатка і хлопчики,

Всім привіт!

(підкинути і піймати м'яч)

Стрибають, як м'ячики,

Стриб, стриб, стриб,

(підстрибують, тримаючи м'яч у руках)

Ніжками тупочуть:

Топ, топ, топ!

Весело сміються:

Ха, ха, ха!

Граємо разом

- Педагог зазначає, що сьогодні ми граємо з м'ячами, та пропонує поміркувати разом:
 - як можна грати з м'ячем?
 - що у природі є такої ж форми, як м'яч?
 - на яких казкових героїв схожий м'яч?
- Педагог говорить, що і на його думку м'яч схожий на Колобка (*за умови, що діти назвали цього казкового героя*), і пропонує дітям вирушити в цікаву подорож з Колобком.

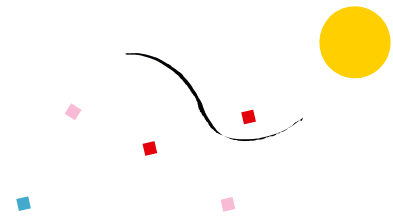
Педагог промовляє слова та пропонує разом виконувати рухи та дії:

- Колобок лежав на віконечку, посміхався сонечку (покласти м'яч перед собою на рівну поверхню та посміхнутися)
- Покрутився, завертівся (покрутити м'яч)
- По доріжці покотився (покатати м'яч)
- Закотився у лісок, а там Зайчик скок та скок (відбивати м'яч від землі)
- Пропонує в гру пограти і разом поміркувати.

Педагог демонструє іграшкового зайця та говорить, що Зайчик запрошує нас до цікавої гри з м'ячем. Зайчик буде ставити нам запитання, а ми будемо відповідати на них за допомогою наших м'ячів: піднімати м'яч над головою, якщо ви хочете сказати «Так», ховати м'яч за спиною, якщо хочете сказати «Ні».

Запитання від зайчика:

- Чи люблю я моркву?
- У мене шубка зеленого кольору?
- У мене короткі вушка?
- Чи люблю я бігати та стрибати?

Педагог дякує Зайчику за веселу гру та пропонує дітям помахати йому та сказати «Бувай». І далі продовжити подорож Колобка.

- Далі рушив Колобок та потрапив на горбок (прокотити м'яч по ніжкам, животику)
- На горбу великий дім, ведмедик проживає в нім (перекласти м'яч на голову та долонями показати дах будинку над м'ячем)
- Ведмедик каже: «Я так вмію, повтори за мною дію!»

Педагог демонструє іграшкового ведмедика та пропонує пограти з ним:

- покласти м'яч на живіт, глибоко вдихнути носом та видихнути через рот, відчувши що м'яч рухається;
- покласти м'яч на стіл/килим, глибоко вдихнути носом та дмухнути на м'яч, спробувавши його покотити по поверхні.

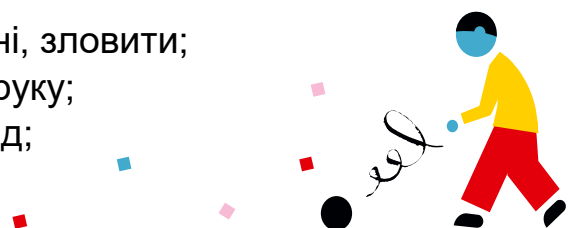
Педагог спільно з дітьми дякують Ведмедику за гру, кажуть йому «Бувай!» та пропонує дітям продовжити подорож Колобка.

Колобок котився далі, а назустріч йому Пес.

Він сказав: «Давай пограєм, якщо маєш інтерес».

Педагог демонструє іграшкову собаку та пропонує пограти з нею:

- підкинути м'яч і зловити;
- підкинути м'яч, плеснути в долоні, зловити;
- перекидати м'яч з правої в ліву руку;
- перестрибнути через м'яч вперед;
- покотити м'яч якомога далі.

Педагог спільно з дітьми дякують Песику за гру, кажуть йому «Бувай!».

- Педагог повідомляє, що Колобку вже час додому повертатись та і з дітками прощатись.

Нам усім було цікаво, посміхнемося ласкаво,

Скажем Колобку «Бувай!

Ще зустрінемося – чекай!»

Педагог пропонує дітям разом із батьками чи дорослими, які є поруч, продовжити грати з м'ячем.

Граємо з батьками

Педагог може запропонувати батькам і дорослим, які є поруч з дитиною, продовжити взаємодію у будь-який зручний час.

Запропонованими завданнями та покликаннями педагог може поділитися у батьківській онлайн-спільноті.

Пропонуємо дітям разом з дорослими:

- пограти у [різноманітні ігри з м'ячем](#).
- пограти в мовленнєві ігри з м'ячем:

- дорослий каже речення без останнього слова, кидає м'яч дитині, дитина говорить останнє слово речення та повертає м'яч дорослому (наприклад, навесні розквітають...квіти);
- один/багато: дорослий кидає м'яч дитині та називає іменник в однині, а дитина повертає м'яч та називає його в множині (наприклад, яблуко – яблука, машина – машини тощо);
- перекидати м'яч одне одному та називати слова, які починаються з певного звука (наприклад, весна, веселка, вулик, ведмідь, велосипед тощо);
- «назви лагідно»: дорослий називає слово та кидає м'яч, а дитина повертає м'яч та називає це слово «лагідно» (рука – ручка, сонце – сонечко, машина – машинка, Марія – Марійка тощо);

- згадати ігри з м'ячем з дитинства батьків чи дорослих, які є поруч, та пограти в них разом;
- прочитати українську казку «Пригоди м'яча» (Додаток 1), розіграти її/проілюструвати/придумати продовження/намалювати героїв тощо.

*Відео ігор ви
зможете знайти,
скориставшись
QR-кодом*

ПРИГОДИ М'ЯЧА

Українська казка

Одного разу Роман і Вадим пішли до лісу. Гуляли там, збирали гриби, грали в ігри і забули м'яча. Біг тим лісом зайчик. Побачив м'яча та й питає:

- Ти колобок?
- Ні, я м'яч.
- А ти дуже смачний?
- Мене не їдять. Зі мною граються. — відповів м'яч.

Почали зайчик з м'ячем гратися. Коли це чимчикує їжак.

- Зайчику, ти що, колобка зустрів?
- Це не колобок, це м'яч. З ним граються.

Стали вони гратися разом. Один одному м'яча перекидають, сміються.

Тут їх побачила з дерева білочка.

- Що це ви з колобком робите?
- Він не колобок. Він м'яч. З ним гратися треба.

Почали вони гратися втрьох. Зайчик м'яча задньою лапою б'є, їжачок носиком, а білочка хвостиком відбиває. Почувши шум, на полянку вибіг борсучок.

- Ви що, колобка не поділите?
- Це не колобок. Це м'яч. З ним граються, а не їдять його. Ставай до нас четвертим.

Поділилися звірята на дві команди, поставили ворота й ганяють у футбол, як справжнісінькі хлопчаки. І так захопилися, що й не помітили, як вовк з лисицею підійшли. Вони зацікавилися грою і попросилися:

- Візьміть і нас до себе. Ми будемо чемними!

Тепер почався уже справжній футбол. М'яч аж сявав від задоволення. Де і взялися вболівальники — звірята та птахи з усього лісу зібралися.

А Роман прийшов додому і згадав, що забув м'яча у лісі. Наступного дня діти пішли на те саме місце, де були напередодні. Тільки-но вони підійшли до галявини, як звідти в куці шаснули зайчик, білочка, борсучок, лисичка і вовчик.

- Де вони тут набралися? — здивувався Вадим.
- Мабуть, у футбол нашим м'ячем грали, — припустив Роман.

І хлопці розсміялися з дотепного жарту. Вони забрали м'яч і побігли додому.

(літ.упорядник М. Зінчук)